

Чадо то би благодатно, Богъ благослови рода мѹ да
са умножи,
Като листы на горы тѣ, и звѣзды тѣ на Небе то да
са разплоди.

Авно Господь вѣрностъ ти, толкозъ агъжъ, знааше,
Но тязи жертвъ изъ устроитво, ики да знай искаше.
Н а р о д и тѣ отъ тебе образъ ви да змыжътз, цогъ
като тебе да поварватъ,
Сички тѣ изъ благодарностъ като тебе, Богъ нашему,
да го благодарватъ.

АВРААМЪ,

ТЪЗИ РАДОСТНЪ ВѢСТЬ, КАТО ЧЪЛЪ
ОТЪ АНГЕЛА, НАЧНАЛЪ ДА БЛАГОДАРИ
БОГА, СЪСЪ ТЪЗИ ХОРАТЫ.

Хей сичко, що владѣшъ, на зѣмъ тъ ѿ на Небе то Божъ!
Ты си, што знашъ челоуѣческы тѣ мыслы, Ты си Боже.
Ази твой рабъ, варно ти пріеухъ Некесныа ферманъ,
Ты же мой Богъ, скоро ми пріа тѣлесныа курбанъ.
Нынѣ го дарувашъ азъ вързалкы тѣ мѹ да развѣржъ,
Сына ми, що давашъ, сладко да цѣлѣиъ и любжъ.
Ей чадо! ей че та развѣрзвамъ, ты иди стани на молбъ,
И благодаръ ти Бога, што та е свободназ отъ жертвъ.
Ето азъ в' отрѣщныа гѣстакъ единъ овенъ си видѣхъ,
Богъ го е проводназ, емѣсто тебе жертвъ да заколиъ.

Отъ тззъ